

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010708
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel'
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8322010708.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.03.2026, v trestnej veci proti obž. A. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora a poškodeného C. D. proti rozsudku Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/19/2022 zo dňa 03.07.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie poškodeného C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, okr. F..

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zo dňa 03.07.2025 podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom E. XXX, G. F., pre skutok právne posudzovaný v obžalobe ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 03.07.2022 v čase okolo 01.00 hod., počas folklórneho festivalu v budove A. H. I. G. E., kde sedela skupinka ľudí, s ktorými sa chvíľu rozprával, s úmyslom tancovať, ťahal za ruku F. H. napriek jej nesúhlasu až vonku pred budovu, kde za nimi vyšiel C. D., ktorý ho vyzval, aby ju nechal, že je jeho priateľkou, pričom obvinený udrel päťou C. D. do ľavej strany brady, ktorý v dôsledku toho spadol na zem a udrel si hlavu o zámkovú dlažbu, čím poškodenému C. D. spôsobil zranenia - pomliaždenie mozgu, drobné krvácanie v čelovej oblasti vpravo, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a dobu liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života 5-6 dní,

spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd odkázal poškodených C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. J. XXX, G. F., DÔVERU zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 35 942 436 a Sociálnu poisťovňu, so sídlom Ul. 29 augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie hneď po jeho vyhlásení a po poučení o opravnom prostriedku. V písomnom odôvodnení odvolania prokurátorka uviedla k ťažiskovému dôkazu (za aký ho považoval súd prvého stupňa), teda k výpovedi A. A. F., že ten po vypočutí výpovede svedkyne K. E., konštatoval, že mechanizmus vzniku poranení poškodeného korešponduje s výpoveďou svedkyne, pričom zdôraznil, že je málo pravdepodobné, aby mechanizmus vzniku poranenia bol taký, ako uvádza poškodený. Prokurátorka pokračovala, že ťažiskovou svedeckou výpoveďou na základe ktorej vyššie menovaný znalec zmenil závery svojho znaleckého posudku je výpoveď K. E.. V tejto súvislosti uviedla, že nie sú výnimočnými situácie, ku ktorým na hlavných pojednávaniach dochádza, a síce, že svedkovia sa odchyľia od svojich pôvodných výpovedí z prípravného konania. Takto zmenené detaily vo výpovediach možno pričítať plynutiu času a „blednutiu“ pamäťovej stopy svedka. V posudzovanej veci však došlo k opačnej situácii, kedy svedkyňa paradoxne plynutím času svoju

výpoveď doplnila o detaily, ktoré predtým neuviedla, a ktoré mali zásadný vplyv predovšetkým na závery znaleckého posudku a v nadväznosti na to aj na samotné rozhodnutie súdu. Na rozdiel od konajúceho súdu vzhľadom na vyššie uvedené (plynutie času a blednutie pamäťovej stopy) prokurátorka tejto zmeny výpovede svedkyne neuverila, a podľa jej názoru minimálne zvláštne vyznieva, že svedkyňa si po troch rokoch od spáchania skutku spomenula na detaily, ktoré predtým neuviedla. Ďalej prokurátorka argumentovala, že z dokazovania vykonaného v konaní pred súdom je preukázaná len jedna verzia spáchania skutku, a to tá, ktorá je uvedená v obžalobe. S poukazom na uvedené navrhla, aby Krajský súd v Prešove odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolanie podal v lehote na jeho podanie aj poškodený, a hoci ho vymedzil ako smerujúce proti výroku o náhrade škody, v odôvodnení rozoberal predovšetkým otázky dokazovania a skupín odporujúcich si dôkazov, argumentoval ohľadom výsluchu znalca A. F., ohľadom právnej kvalifikácie skutku, vyjadril sa k správnosti znaleckého posudku a potrebe vyhotoviť nový znalecký posudok, navrhol v závere napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. V samostatnej spodnej časti odvolania spomenul, že si nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnil, preto podľa neho bolo potrebné o jeho nároku rozhodnúť a uložiť obžalovanému povinnosť mu škodu uhradiť, čo aj v prípade uznania obžalovaného za vinného navrhol urobiť. Poškodený sa tiež vyjadril k odvolaniu okresného prokurátora a v ňom uviedol len to, že sa stotožňuje s argumentáciou okresného prokurátora.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa 316 ods. 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolania odvolateľov je potrebné zamietnuť.

Po preskúmaní veci sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s výrokmi napadnutého rozsudku, s jeho odôvodnením, s argumentáciou súdu prvého stupňa v skutkových i právnych otázkach. Súd prvého stupňa postupoval tak, že skutkový stav veci bol zistený tak, že nie sú dôvodné pochybnosti o jeho správnosti, a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Týmto svojím postupom naplnil základnú zásadu trestného konania vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku.

Súd prvého stupňa hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Takýmto postupom súdu prvého stupňa došlo k naplneniu základnej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa podrobne popísal rozsah vykonaného dokazovania a následne poukázal na skutočnosti, ktoré vyplývajú z jednotlivých dôkazných prostriedkov a ktoré mal za preukázané a z ktorých dôkazných prostriedkov vychádzal pri svojom rozhodovaní, pričom náležite vyjadril konkrétne právne úvahy vedúce k jeho skutkovým i právnym záverom.

Na všetky detaily a podrobnosti a úvahy, ktoré súd prvého stupňa konštatoval k jednotlivým dôkazom, odvolací súd odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku, a už len v súvislosti s najdôležitejšími odvolacími dôvodmi a argumentmi uvedie nevyhnutné skutočnosti.

V prvom rade je potrebné poukázať na to, že napadnutý rozsudok je v poradí druhým rozsudkom prvostupňového súdu v tejto veci. Prvý rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/19/2022 zo dňa 30.10.2023, ktorým bol obžalovaný podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, bol zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To/9/2024 zo dňa 10.07.2024. V tomto zrušujúcom uznesení odvolací súd okrem iného konštatoval, že okresný súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku z ktorého vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní s veľkou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Na základe dôvodov okresného súdu usúdil, že okresný súd zistil 2 skupiny dôkazov, 2 skupiny svedkov, z ktorých jeden svedčia v prospech poškodeného a ďalší svedkovia svedčia v prospech obžalovaného, a že vyhodnotil dôkazy

tak, že výpovede poškodeného ako aj svedkov F. H. a C. L. nepovažoval za dôveryhodné, vzhľadom na rozpory, ktoré zistil pri vykonávaní týchto dôkazov, teda pri výsluchoch týchto svedkov, a na druhej strane považoval výpovede svedkov na strane obžalovaného - svedkov C. I., K. E., I. B. a A. H. za dôveryhodné. Odvolací súd vtedy stručne poukázal na obsah výpovedí svedkov uvedených dvoch skupín, na jednej strane poškodeného, jeho priateľky svedkyne H., svedkov L., na druhej strane svedka I., svedkyne E., B., svedka H., pričom dodal, že na rozpory vo výpovediach svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného okresný súd zatiaľ neprihliadol a nevyhodnotil. Následne odvolací súd zvýraznil, že v zistenej dôkaznej situácii je zásadným dôkazom znalecký posudok A. A. F. a jeho výsluch na hlavnom pojednávaní, ktorého znalecké závery odvolací súd zhrnul predovšetkým v súvislosti s mechanizmom vzniku zranení poškodeného, vedením úderu otvorenou dlaňou alebo päťou, pričom zdôraznil, že okresný súd bude musieť vypočuť, resp. dopyčuť znalca k týmto súvislostiam, k možnému vzniku poranení, hematómov, škrabancov na tvári poškodeného, a tiež vypočuť starostu obce a svedka M., ktorých dovtedy nevypočuť, a to k okolnosti informovania obžalovaného starostom obce o ponuke dohody zo strany poškodeného, resp. o kontaktovaní poškodeného svedkom M. s ponukou na dohodu od obžalovaného. Takto odvolací súd vymedzil ďalšie potrebné dokazovanie.

Okresný súd následne po zrušení rozsudku vypočuť svedka M., L., E. L., svedkyňu E., znalca A. F..

Z výpovede svedka M. mal zistené, že bola cez neho taká ponuka, kontaktoval ho p. L., že či by poškodený prijal finančnú ponuku vysporiadať sa mimosúdne, nevedel uviesť, akú konkrétnu sumu p. L. udal, možno 3 - 4 tisíc eur, ani v akom vzťahu je p. L. k obžalovanému alebo poškodenému. Následne sa stretol s poškodeným u ich spoločného kamaráta E. L. a tam predniesol ponuku tlmočenú od p. L. a poškodený povedal, že nie. K výpovedi svedka obžalovaný uviedol, že p. L. pozná a vôbec ho neposielal za nikým nič riešiť.

Z výpovede svedka L. mal zistené, že pri skutku nebol, vedomosť má od obžalovaného, vie, že sa pobili, nič viac. E. L. nepozná, s M. M. sa pozná dlhšie. Po skutku v priebehu roka 2022 sa nestretli, on o žiadnej ponuke nevie, za svedkom M. sa nedostavil so žiadnou ponukou, svedok M. si to asi mohol vymyslieť.

Z výpovede svedka L. mal zistené, že nebol prítomný pri incidente, ale stál ďalej, zistil to až potom, keď videl ako C. D. už leží na zemi, nevidel celý incident. Až na druhý deň sa dozvedel, čo sa stalo, že ho niekto napadol zozadu. M. M. pozná dobre, sú kolegovia a C. L. nepozná. Pán M. prišiel po istom čase ku nemu a povedal, že bol u neho p. L. a ponúkal mu nejaký úplatok, aby ho poškodený nedal na súd. Svedok mu povedal, že nesúhlasí s tým a nesúhlasil s tým ani poškodený. Malo sa jednať o sumu radovo v tisícoch, možno okolo 5.000,- eur. Ponuku oznámil poškodenému svedok, možno mu to oznámil aj p. M., ale o tom svedok nevedel.

Okresný súd vypočuť opätovne aj svedkyňu K. E., z ktorej výpovede mal zistené, že od obžalovaného išli spolu na festival, zabávali sa, asi po polnoci šla na WC a nevedeli, kde je obžalovaný, hľadali ho s I. a videli ho na rohu budovy pri plechovej bráne, kde stál a normálne sa rozprával s nejakou dievčinou, potom prišiel k nim nejaký muž a rozmachol sa na obžalovaného, ona ich od seba odťahovala, potom ten muž spadol, ale nevidela, aby ho A. buchol. Potom už bol iba krik. Dievčinu nepozná. A. nepozná osobne. Keď neznámy zaútočil na obžalovaného, obžalovaný zareagoval tak, že dvíhol ruku pred seba, ale nepamätá si presne na akej úrovni táto ruka bola, dievčina ich od seba odťahovala, aby nemali nejaký konflikt, rukou sa dotýkala toho muža, ktorý prišiel ku obžalovanému a toto svoje konanie smerovala skôr ku mužovi, ktorý tam prišiel. Potom ten muž spadol a kričali, že obžalovaný ho zabil. Žena ho drgla, ale nevie, akým spôsobom. Vypla sa hudba, boli tam do príchodu sanitky a potom išli domov. Pravdivá výpoveď je z hlavného pojednávania a táto na hlavnom pojednávaní. V prípravnom konaní túto skutočnosť neuviedla, pretože sa naň nikto nepýtal a asi na to zabudla. Myslí si, že muž spadol v dôsledku sily tej ženy, ktorá ho drgla, lebo keď ona ho drgla, tak on na to spadol. Na vysvetlenie rozporov po prečítaní zápisnic o výsluchu z hlavného pojednávania zo dňa 10.05.2023, uviedla čo sa týka tej ženy, s ktorou mal byť obžalovaný udáva, že áno, párkrát ju v obci Pichne videla, registrovala ju, ale nepozná ju. Žena ho drgla do vrchnej časti tela, niekde do oblasti hrudníka, stála oproti obžalovanému a keď prišiel tento muž, tak táto žena sa otočila tak, že ona bola tvárou ku poškodenému a chcela zabrániť útoku na obžalovaného. Že chcel tento muž obžalovaného napadnúť usudzuje z toho, že sa na obžalovaného rozmachol. Poškodený spadol na chrbát. Obžalovaný sa rukou určite nedotkol poškodeného. Svedkyňa stála celý čas spolu s p. I. a aj spolu s A. ženou. Poškodený nevbchol medzi ženu a obžalovaného, ak takto vypovedala v prípravnom konaní, tak to bolo nesprávne.

Okresný súd opätovne vypočul aj znalca A. A. F.. Ten vychádzajúc z lekárskeho správ uviedol, že už pri prvotnom vyšetrení poškodený javil ťažké známky opilsti, aj prijímajúci lekár uvádzal, že kontakt s pacientom nie je možný. Počas hospitalizácie bol poškodený agresívny, nespolupracoval, na vlastnú žiadosť v deň prijatia odišiel domov. Hladina alkoholu v krvi poškodeného bola 2,9; išlo o ťažkú opilsti, kedy stabilita poškodeného je ťažká. Pri samotnom skutku poškodený utrpel ľahké poranenia, mechanizmus jeho vzniku prebehol v dvoch fázach úrazového deja, v prvej fáze išlo o tupé násilie, ktoré pôsobilo na oblasť hrudníka, resp. mohlo byť aj na oblasť tváre (vzhľadom na to, že v oblasti tváre sa nenašli stopy po mechanickom násilí, ako napr. začervenanie, opuch alebo krvná podliatina), následkom toho tupého násilia pôsobiaceho na prednú časť tela poškodený spadol na záhľavie, na chrbát, záhľavím naráža do tvrdej podložky. V prvej fáze úrazového deja poškodený neutrpel v podstate žiadne poranenia, neboli nájdené ani žiadne stopy po mechanickom násilí. V druhej fáze úrazového deja poškodený utrpel povrchovú ranu v oblasti záhľavie a ľahké pomliaždenie mozgu v čelovej oblasti. Veľmi nezávažné poranenie, ktoré si ani nežiada hospitalizáciu. Vzhľadom na charakter, lokalizáciu a závažnosť vzniku poranení najpravdepodobnejšie sa javí, že prvotne išlo o sotenie do prednej hrudnej steny s následným pádom poškodeného o tvrdú podložku a vznikom uvedených poranení. Je málo pravdepodobné, aby mechanizmus vzniku poranenia bol taký ako uvádza poškodený vo svojej výpovedi. Znalecký posudok vypracoval znalec na základe zdravotnej dokumentácie a výpovedi svedkov, kde poškodený jasne udáva, že bol udretý do brady s následným pádom. Po vypočutí výpovede svedkyne E., pri ktorej bol znalec prítomný, súhlasí s mechanizmom úrazu tak, ako svedkyňa udáva vo svojej výpovedi, že prvotne išlo o sotenie alebo strčenie do prednej hrudnej steny s následkom pádu. Pri vypracovaní znaleckého posudku mal k dispozícii svedecké výpovede, každá svedecká výpoveď bola iná a pri vypracovaní samotného znaleckého posudku sa držal výpovede poškodeného. Podľa znalca mechanizmus vzniku poranení korešponduje s výpoveďou svedkyne K. E.. Stále vychádza z mechanizmu úrazu, potom z intenzity úderu na ľahký, stredne ťažký a ťažký. Znalec pripúšťa možnosť, že mohlo dôjsť k úderu skôr otvorenou rukou ako päťou, ale intenzita vedeného násilia by musela byť veľmi slabá, aby sa neprejavili alebo silná, aby sa prejavili viditeľné známky poranenia. Keď vznikne nejaká krvná podliatina, tak na základe toho ako zrejú tie podliatiny, sa vie určiť približne kedy sa to stalo. Poškodeného stabilita bola taká, že stačilo malé sotenie, aby spadol alebo ďalšia možnosť by mohla byť aj tá, že sám spadol pri takomto stupni opitosti. Vo vzťahu k zraneniam je rozhodujúce to, že spadol na záhľavie a vzhľadom na to, že bol pod značným vplyvom alkoholu, tak zranenia aj v prípade ak by spadol sám rovnakým mechanizmom, by boli rovnaké. Takéto zranenia by nemohli vzniknúť päťou po údere do čelovej oblasti. Existuje priamy mechanizmus vzniku pomliaždenia mozgu a nepriamy, a ten čo mal poškodený, to bol nepriamy tým, že mozog má vlastnosť počas toho úderu mikropohybu v likvore. V takomto prípade nešlo o silný náraz, lebo v opačnom prípade by došlo k závažnejšiemu poraneniu. Napríklad po facke vzniknú na tvári viditeľné červené stopy po prstoch, pri slabej intenzite nemusia vzniknúť stopy po mechanickom násilí. Políciou, vyšetrovateľom boli znalcovi doložené 3 výpovede. Bolo to od poškodeného, od obvineného a potom tam bola ešte jedna výpoveď, ale nevie presne uviesť meno. Ostatné konzultoval s A. I.. Na otázku, čo ho viedlo k tomu, že na dnešnom hlavnom pojednávaní znegoval závery znaleckého posudku, uviedol, že výpoveď svedkyne E. na dnešnom HP, zranenia, ktoré poškodený mal, hladina alkoholu v krvi, správanie sa poškodeného v nemocnici, lekárske správy. U poškodeného bolo vykonávané aj CT mozgu, ktoré sa nenachádza v prílohe k znaleckému posudku z dôvodu, že je to popísané v lekárskej správe.

Aj po takto doplnenom dokazovaní okresný súd dospel k záveru o existujúcich dvoch skupinách svedkov, ktoré nielen odlišne popisujú priebeh deja, pri ktorom poškodený utrpel poškodenie zdravia, ale odlišne udávajú miesto, kde k tomu malo dôjsť, pričom jedna skupina svedkov - manželka obžalovaného, svedok C. I., A. H. a svedkyňa K. E. tvrdili, že ku skutku došlo pred „zelenou“ budovou škôlky a druhá skupina svedkov - poškodený C. D., jeho priateľka svedkyňa F. H., svedkovia C. L. a E. L., že pred dverami „oranžovej“ budovy, ktorá má byť budovou škôlky, pričom podľa fotodokumentácie z ohľadky miesta činu nebolo problematické označenie jednotlivých budov s ohľadom na jednoznačné farebné označenie týchto budov.

Po preskúmaní veci sa aj odvolací súd stotožnil s týmto záverom okresného súdu, považuje dôkaznú situáciu za nejednoznačnú, existencia dvoch skupín svedkov pretrváva a v spojení so závermi znalca naďalej neposkytuje taký jasný podklad pre skutkové závery, aby bolo nadovšetku pochybnosť možné vysloviť, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, a tým vysloviť vinu obžalovaného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Vzhľadom na skutočne podrobné odôvodnenie napadnuté rozsudku opäť poukazuje odvolací súd na jeho obsah a odkazuje naň, a to aj v otázke vyhodnotenia pretrvávajúcich rozporov medzi svedeckými výpoveďami a v nadväznosti na to aj na jeho konečné právne závery.

Rozpory výpovedí svedkov okresný súd náležite podrobil skúmaniu aj z pohľadu dôveryhodnosti výpovedí svedkov, a to v spojení s ďalšími dôkazmi, najmä znaleckým posudkom a listinnými dôkazmi.

Správne okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na rozdiely vo výpovediach svedkov, na tej ktorej strane, vierohodnosť výpovede poškodeného vyhodnotil ako nízku a neuveril jej.

Podľa poškodeného mal dostať od obžalovaného do ľavej strany sánky úder päťou. Tým ho síce priamo usvedčuje, avšak ak poškodený na jednej strane potvrdil vypitie 5-6 pív, a aj z výsluchu znalca a znaleckého posudku vyplýva, že pri prijíme poškodeného do nemocnice u neho bola konštatovaná ebrieta (2,99 g/l), pre ktorú nemohol lekár od poškodeného zistiť anamnézu, toto veľmi intenzívne vyvracia tvrdenie poškodeného, že udalosti presne vnímal, keď navyše aj podľa predloženej lekárskej správy zo dňa 07.07.2022 si nepamätal na okolnosti až do momentu, keď bol v sanitke, a aj podľa znalca pri prvotnom ošetrení poškodený javil ťažké známky opitosti. Výpoveď poškodeného preto nemohla byť istým zdrojom informácií o skutku.

Aj výpoveď svedkyne H. je v čiastočnom rozpore s výpoveďou poškodeného, ako aj C. L. a E. L.. Viaceré rozpory v ich výpovediach správne okresný súd vyhodnotil v prospech obžalovaného. Išlo o rozpory napr. v tom, kto chcel ísť domov skôr, či poškodený alebo priateľka F. H., ďalej v tom, že svedkyňa F. H. videla stáť oproti na dlažbe C. L. a E. L., títo však uviedli, že v čase, kedy mal poškodený padnúť sedeli. Ďalšie rozpory vo výpovediach sa týkali okolnosti, kde stál a v akej pozícii poškodený C. D., podľa svedkyňa H. mal stáť chrbtom ku dverám, ale podľa svedka C. L. mal stáť čelom ku dverám, tiež boli rozporné tvrdenia C. L. a F. H. a poškodeného C. D. o podstatnej okolnosti, keď poškodený aj svedkyňa H. tvrdili, že ju obžalovaný ťahal vonku z budovy garáže a až tam prišiel k nim poškodený, avšak svedok L. tvrdil, že práve poškodený stál so H. a ku nim prišiel obžalovaný a začal ťahať H., pričom v tejto súvislosti svedok uviedol, že ich sledoval asi 1-2 minúty predtým ako došlo k úderu. Tvrdenie svedka tak nekorešponduje s výpoveďou poškodeného a svedkyne H., podľa ktorých bezprostredne po príchode poškodeného pred budovu škôlky došlo k úderu. Tiež svedkyňa H. tvrdila, že poškodený nejavil známky opitosti, to však nekorešponduje so znaleckým posudkom, v ktorom bolo poukázané na lekárske správy, ktoré poukazujú na množstvo zisteného alkoholu v krvi poškodeného 2,99 g/l. Napokon tvrdenia svedkyne L., že zaregistrovala poškodeného až na zemi a k okolnostiam pádu sa nevedela vyjadriť, pritom ohľadne odchodu záchranky jej výpoveď nekorešponduje s výpoveďou svedka L.. Uvedené rozporné tvrdenia, hoci aj v menej podstatných detailoch, opodstatnene okresný súd spracoval tak, že výpovediam svedkov neuveril, resp. ich nevzal do úvahy ako presné, vierohodné.

Aj odvolací súd sa stotožnil s tým, čo okresný súd uviedol, že menej rozporne vyznievajú výpovede v prospech obžalovaného. Výpoveď manželky obžalovaného (aj s prihliadnutím na možnú snahu pomôcť obžalovanému) o priebehu skutku je podporovaná nie len výpoveďou obžalovaného, ale aj svedkov C. H., svedkyne K. E. a napokon aj svedka C. I.. Sú v zhode aj v takých prvkoch, ako pozícia svedkyne H. bližšie ku škôlke (zelenej budove), to korešponduje s výpoveďou svedka C. H., ktorý o tom vypovedal podobne a hoci označil budovu ako ubytovňu, šlo objektívne o tú istú zelenú budovu. Vzhľadom na všetky detailne okresným súdom vysvetlené rozpory ale hlavne zhody v týchto výpovediach tejto skupiny svedkov, bol podľa odvolacieho súdu udržateľný záver okresného súdu, že výpovede manželky obžalovaného I. B. a svedkov C. I., K. E. a C. H. sú vierohodnejšie, a podporujú tvrdenie obžalovaného, že poškodeného neudrel, ale mal snahu sa poškodenému uhnúť. Rozpor vo výpovedi obžalovaného o kopnutí zo strany poškodeného, ktoré však žiadny z týchto svedkov neuvádzal, uviedli len dvihnutú ruku poškodeného, bolo možné vyhodnotiť s ohľadom na rozpory vo výpovediach poškodeného a svedkov F. H., C. L. a E. L., v prospech obžalovaného tým, že ani takéto mylné tvrdenie nedáva väčšiu váhu tvrdeniam poškodeného a na jeho strane vystupujúcich svedkov.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne E. na hlavnom pojednávaní, odvolací súd považuje jej vysvetlenie zmeny výpovede za dostatočné.

K argumentácii prokurátorky v tejto súvislosti, že síce nie sú výnimočné na hlavných pojednaniach odchýlky vo výpovediach svedkov oproti ich pôvodným výpovediam z prípravného konania, ale tieto možno pričítať plynutiu času a „blednutiu“ pamäťovej stopy svedka, a že v tejto veci došlo k opaku a paradoxne plynutím času k doplneniu výpovede touto svedkyňou o detaily predtým neuvedené a so zásadným vplyvom predovšetkým na závery znaleckého posudku, čo na rozdiel od súdu prokurátorka vyhodnotila ako minimálne zvláštne spomenutie si na detaily skutku po troch rokoch od spáchania, odvolací súd uvádza, že síce vo všeobecnosti možno prijať väčšiu pravdepodobnosť takých zmien výpovedí svedkov ako uviedla prokurátorka, teda ich ochudobnenie, menšiu presnosť a pod., ak však v konkrétnej veci vzhľadom na všetky iné výpovede svedkov a ďalšie v konaní vykonané dôkazy, zmenená výpoveď po doplnení korešponduje s týmito inými dôkazmi viac ako pred zmenou, nemohol iba kvôli „zvláštnosti“ tejto zmeny na ňu neprihliadnuť a nebrať ju do úvahy, keď nijaký iný dôkaz nepreukazuje zjavnú tendenčnosť a účelovosť tejto zmeny. Ak potom v dôsledku takejto modifikovanej výpovede došlo aj k tým zmenám v znaleckých záveroch, ako ich okresný súd v podrobnostiach uviedol, nemohol ani odvolací súd spochybníť tieto závery svedčiace o tom, že je málo pravdepodobný mechanizmus vzniku poranenia podľa tvrdení poškodeného, teda udretie do brady s následným pádom. Ak znalec aj po vypočutí tejto ďalšej výpovede svedkyne E. súhlasil s mechanizmom úrazu tak, ako svedkyňa udáva vo svojej výpovedi, že prvotne išlo o sotenie alebo strčenie do prednej hrudnej steny s následkom pádu, nemal ani odvolací súd dôvod (so základom v inom nespochybniteľnom dôkaze) takýto záver neprijať. Je v tejto súvislosti potrebné dodať, že dôkaznú situáciu ako nejednoznačnú vyhodnotil okresný súd už vo svojom prvom rozsudku, keďže obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil, a pritom tak urobil pred tou zmenou vo výpovedi svedkyne E., ktorú teraz prokurátorka zhodnotila ako zvláštne vyznievajúcu.

Naostatok aj pokiaľ išlo o tvrdenia poškodeného o tom, kto mal za ním prísť, z podnetu koho a s akou ponukou, na hlavnom pojednaní síce bolo preukázané z tvrdení svedka M., že kontaktoval poškodeného ohľadne finančného vyrovnania, avšak tento svedok tvrdil, že túto ponuku dostal od svedka L., nevedel, kto je iniciátorom tejto ponuky, sám obžalovaný to nebol, ale svedok L. kategoricky vylúčil, žeby on prišiel s akoukoľvek ponukou pre poškodeného ohľadne finančného vyrovnania, pritom obžalovaný tvrdil, že za ním prišiel starosta obce s tým, že sa poškodený chce s obžalovaným vyrovnáť, nebolo možné túto skutočnosť potvrdiť ani vyvrátiť, jednak pre výraznú spleťtosť a protichodnosť tvrdení, a aj z toho dôvodu, že starosta obce v čase vykonávania dôkazov a v priebehu konania zomrel, a nebolo možné túto okolnosť ešte bližšie preukázať.

Na základe vyššie konštatovaných skutkových okolností a dôkazných špecifik prípadu musel aj odvolací súd napokon uzavrieť, že vykonané dokazovanie a zisťovanie skutkového stavu neumožnilo urobiť jednoznačné skutkové a právne závery o tom, že z vykonaného dokazovania nadovšetku pochybnosť vyplýva, že konania, ktoré je obsiahnuté v skutkovej vete obžaloby prokurátora, sa obžalovaný dopustil.

V spojitosti s tým sa odvolací súd stotožnil aj so závermi okresného súdu týkajúcimi sa aplikácie zásady in dubio pro reo, že použitie zásady „in dubio pro reo“ prichádza do úvahy vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, a preto v prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť zistenie, ktoré najviac zaťažuje obžalovaného.

Ak potom po doplnení dokazovania s prihliadnutím na opätovnú výpoveď súdneho znalca a jeho doplnené znalecké závery, nebolo možné nepochybné vyvrátiť, odstrániť rozpory a ustáliť skutkový dej, bol podľa odvolacieho súdu správny a zákonný záver prvostupňového súdu, že nebolo spoľahlivo preukázané, že skutok sa stal takým spôsobom, ako je uvedené v obžalobe, a to s oporou predovšetkým v tom že na tele poškodeného neboli žiadne zjavné stopy po napadnutí obžalovaným, a znalec konštatoval malú pravdepodobnosť mechanizmu vzniku poranení podľa tvrdení poškodeného.

Pro pretrvávajúcimi pochybnosťami o vine obžalovaného týkajúcimi sa skutkových zistení bolo opodstatnené v prospech obžalovaného uplatniť zásadu prezumpcie neviny vychádzajúcu zo zásady „in dubio pro reo“.

Odvolací súd preto na základe všetkých uvedených skutočností stotožniac sa s výrokmi prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku, vzhľadom na to, že nebolo dokázané, že skutok sa stal, odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku zamietol ako nedôvodné.

Súčasne zamietol podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie poškodeného C. D., ako podané neoprávnenou osobou, pretože to zjavne smerovalo proti výroku o vine, avšak podľa § 307 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku môže poškodený podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, preto ak podal poškodený odvolanie proti výroku o vine, ide o odvolanie podané proti tomuto výroku neoprávnenou osobou.

Senát odvolacieho súdu rozhodol jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.